

தொலைவிலிருந்து கொட்டக் காடும் ஆஸ்பத்திரிக் கு ...ஓடினாள். தொடர்ந்த நாட்களில் அண்ணனோடும் அவளுக்குப் பிரச்சனை மூற்றிவிட்டது. அதனால் அடிகட்ட வாங்கினாள். அயலவர்களுக்குத் தெரிந்த போதும் யாரும் தலையிட முடியவில்லை. கட்சியில் அம்மா அண்ணனைக் கப்பிட்டுக் கண்டித்தாள்.

"பாவம் புள்ள, அவளுக்கு நாங்க தாண்டா துணையாயிருக்க வேணும்!"

அடுத்த இரு நாட்களுக்கு பிறகு பாபு நெருப்பிலே கை வைத்து விட்டான். அதுவும் பெரிதாக கொந்தளித்தது அடங்கியது. உடன் பிறப்புகளின், புருசனின் புறக்கணிப்பால் அவர் வகைவாகப் பாதிக்கப்பட்டார். மாரிகாலம் வேறு சமூக சேராக கியது.

ஊர் மனையில் ஏற்பட்ட வளம் வாய்க்கால் வழிய ஓடிக் குளங்கூட்டகளை எல்லாம் நிரம்பி வழியச் செய்தது. ஒரு மாலையைப் பொழுதில் கமலத்தோடும் கததைத் துக் கொண்டு இருந்த அண்ணி "கொல்லகைக் குப் போயிட்டு வரணேன் பிள்ளைகளை ஒரு காயப் பார்த்துக் கொள்" என்று காய் வெட்டிக் கொண்டு பின்புறமாக கிழக்கு வயல் குளத்தையொட்டிச் சென்று விட்டார். நீர் ச்சல் தெரியாதது என்ற துணிச்சல் அவர் நடையை வகைப்படுத்தி இருக்க வேண்டும். நீர் நிறைஞ்சு வழிஞ்சு பார்க்கப் பயங்கரமாக இருந்தது. அக் குளத்தில் இறங்கினார்.

அவ்விடத்தாலே தற்செயலாக வந்த அண்டனின் அப்பா தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த அண்ணியைக் காப்பாற்றினார். கடவுள் மனிதர்புத்தில் வருகிறது என்பது உணர் தான். பிறகே, அண்ணன் திருந்தினான். களெரவத்தகைக் கவிட்டும் அவளிட ஊர்ப்பக்கம் போய் ஆறுதலுக்கு யாரும் ஒரு தராவது வந்து பார்க்கச் சொல்லி இருந்து கட்டும் விட்டும் வந்தான்.

அப்பதான் முதல் தடவையாக நம்ம திலகன் அங்கே வந்தான்.

அவன் வந்த போதும் கனகனுக்கு கட்ட வரவேற்பளிக்கிற மனநிலை இருக்கவில்லை. அங்கே நடந்த களபேரங்கள் அவன் மனதைப் பாதித்திருந்தன. சாதித் திமிரில் வந்தவயள், என்ற ஆவசேம் அவனுள்ளும் பற்றியிருந்தது. முன்னம் அம்மா மளிகைச் சாமான்களை அவன் மலமாக அண்ணிக் கு அனுப்பும் போதெல்லாம் 'அவர், திலகனை நினதத்து வாரப் பாடாக ஏதாவது சொல்வார். 'தம்பி, உன்னையப் பார்க்கையில் தம்பி ஞாபகம் வருகூதா' என்பார். 'உன் வயசு தான் அவனுக்கும் இருக்கும்' என்பார். 'நான் உங்கண்ணாவோடும் வரும் போதும் அவன் விபரம் தெரியாதவன்' கரவார். இருந்த போதும், வெறுக்கவே செய்தான்.

அப்ப, திலகன் வந்ததால் அதிகம் மகிழ்ந்தவர் அவர் ஒரு தர தான். அவன் அங்கே ஒரு நாள் பகற்பொழுது முழுவதும் இருந்து விட்டும் போனான். அது அவருக்குப் பெரும் மன ஆறுதலை அளித்திருந்தது. அதற்குப் பிறகு அவனைப் பற்றி கதையைப் பதும் இன்னமும் கட்டி விட்டிருந்தது.

இப்ப, அவன் வந்திருக்கிற நிலை வேறு!

இயக்கத்திற்கு தன்னைய அர்ப்பணித்தவனாக, இப்படி போனது எல்லாச் சாதியிலும்

அதிகமானதாகவே இருந்தன. இளைஞர்கள் பழயை பிற்போக்குத் தனங்களை கட்டியழ விரும்பாமல் வீட்டை விட்டு, விட்டு, ஓடி, ஓடிச் சேர்ந்தார்கள். அதனால் பொதுவாக எல்லாரும் அவர்களை மரியாதை உணர்வுடன் பார்த்தார்கள்.

இவன் எப்படி? எப்படி? போனான். நிச்சயம் அறிய வணேட்டும் என்று தீர்மானித்தான் தன்னையே சிறிது அவனோடு ஓப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளவும் செய்தான். தனக்கு அரசியல் திரியவில்லை என்பதை ஓப்புக் கொள்ள வணேட்டும் அவனால் இயக்கத்திற்கு போய்ச் சேர் முடியும் போலவும் படவில்லை.

வலையில் உள்ள பொத்தல்கள் எரிச்சலூட்டின, அலுப்பிட்டின. வலையை அவனிடம் பொறிஞ்சு விட்டு சலென் ஊர்வம்புக்கு போய் விட்டிருந்தான். அனகேமாக வளவில் தனிமை அவனைச் சிந்திக்க வகைக்கும். போற வாற சமயங்களில் நண்பர்களில் யாராவது ஓர்வன். வலைக் குவியலில் கொஞ்ச நேரம் இருந்து கதைத்து விட்டுப் போவான். அவனுக்கு ஆறுதல் அளிக்கிற பொழுதுகள் அவையே.

இயக்கச் செய்திகள், நாட்டு நடப்புகள், ஆமியின் சலெலடிகள், அவர்கள் பச்சில் இடம் பெறும். காம்ப்புக்கு வரும் துண்டிப்புப் பிரசுரம் புத்தகங்கள் எல்லாம் அவனுக்கு மூதலில் வந்து விடுகின்றன. "நீயும் வாசியன்" என திலகன் கொடுத்து விடுகிறான்.

சலென் வீட்டு விராந்தையில் ஓர்பக்கம் வைத்திருக்கிற ஓர் காட்போட் பெட்டியில் அவை கணிசமாக சேர்ந்திருந்தன. அவனுக்கும் அந்த வீட்டுக்குமுள்ள பிணைப்பைப் பார்த்து விட்டு, அயலுக்குள்ள இருக்கிற பஞ்சன் அண்ணை மூருகசேனோடு வீதியால் வருகிற பொது வலையால் எட்டிப் பார்த்து "மாப்பிள்ளை எப்படி சுகம்" என்று கேட்கிறான்.

'பாரன்!', சலென் தன் ரமத்தவளை இவனுக்கே கட்டிவிடப் போறான்' என்று பகிடியாகச் சொல்லி விட்டுப் போகிறான்.

அவனுக்கு சிரிப்பு வருகிறது அவன் வலையில் மழ்கி விடுகிறான். அவன் மனநிலை, அண்டனும் நகுலனும் தான் திரியும். அவர்களை இப்பவெல்லாம் போர்ட் ஓட்டமும் மூரத்தில் மழ்கி விட்டதால் காண்பது அரிதாக இருந்தன. பெரும்பாலும் காம்ப்பிலே தங்கி விடுகிறார்கள்.

அண்ணி அவனைக் காண்கிற பொதலெல்லாம் "தம்பியைக் கண்டனியா?" என்று விசாரிக்கிறார். அவனும் "கண்டால் சொல்கிறேன் அண்ணி" என ஆறுதலுக்குச் சொல்கிறான்.

அவனே அவர்களைத் தேடிக் கொண்டு தான் இருக்கிறான். வசந்திக்கு எழுதிய கடிதம் 'பொக்கட்டில் கனநாளாக உறங்கிக் கொண்டு கிடக்கிறது. அவளுடைய அண்ணன் ஊர்ச் சண்டியனாக வறே இருந்ததால் யாரும் பகிரங்கமாக அவளை நெருங்க முடியாமல் இருந்தது. அண்டன் அவர்களுடைய உறவாக்காரன். அவள் வீட்டில் சகஜமாகப் பழகும் பரே வழி அவர்களுக்கிடையில் துத்து வலை பார்ப்பவன்.

அராலிப் பள்ளிக் கட்டத் துக் குப் போய் வந்த பழயை நாட்களிலே அவனுக்கு அவள் மலே கண் விழுந்து விட்டது. அவள் அடுத்த வகுப்பில் படித்தவள். ஒரு துடிப்பான அழகு அவளிடம் எப்பவும் குபி கொண்டு இருந்தது. வயல் வரம்பிலே அவளின் 'செட்' மதுலில் போக. அவளின் 'செட்' பின் தொடரும்.

அவளைக் குறித்து பகிபி பண்ணுவான். பிறகு "டேய் உன் ரை மச்சியசை சொல்லலையடா' என்று அண்டனுக்கு சமாதானம் வறே சொல்லி ஏமாற்றுவான். இப்படியே ஓவ்வொருவரும் ஓவ்வொரு பட்டையைப் பற்றி அளந்து கொண்டுவருவார்கள். அண்டனும் தன் பங்குக்கு 'சிவப்பி எப்படியடா' என்று கேட்பான். குறைந்த பட்சம் அந்தப் பட்டைகளுக்குக் கட்டத் திரியப் படுத்துதாமலே பள்ளி வாழ்க்கை முடிந்தது.

பிறகு, அண்டன் இயக்கத்திற்கு வலையை சவ்யத் தொடங்கி விட்டான். நகுலனோடு அவனும் 'ரெயினிங்' எனப் போய் வந்த போது கோயிலடியில் சபா வகை கிறது மட்டும் மிஞ்சியிருந்தது. அப்படி ஒரு சந்திரப்பத்தில் கனகன் வசந்தி மலே உள்ள தன் ஒரு தலகை காதலை வெளிப்படுத்தினான்.

அந்த வருட ஐயனார் திருவிழாவின் போது கோயிலில் சனம் குவிந்திருந்தது. பிரதான கோவில் வீதி ஓரமெல்லாம் கடகை கண்ணிகள் முளதைத் து கலகலப்பை மட்டின. "உன்னை அம்மா கப்பிடுறா" என சினகேதி செட்டோடு வந்த வசந்தி அண்டனகை கண்டு விட்டுக் கப்பிட, நண்பர்கள் அவளை வளதைத் துக் கொண்டார்கள்.

"கனகு சொல்லனர்ரா" எனப் பசே அவனை பசே வதைத் து விட்டார்கள். அவன் 'விரும்புவதை திககுத் திணறிச் சொன்னான்'.

அவளுக்கு அண்டனின் கட்டாளி என்தால் நல்ல அபிப்பிராயம் இருந்தது. ஓரளவு பழகிய மகம். அவள் விரும்புவதற்கு தடயிருக்கவில்லை. "இரண்டு பரேம் கதயுங்கோ. நாங்க போய்ட்டு வாறோம்" என அண்டன் கிளம்பி நண்பர்களபை போங்கடா என்று துரத்தினான். பிறகு தான் இருவருக்குமிடையில் தபால் காரனாக இருக்கிறான்.

'எழுத்தில் தான் என்னமா எழுதுகிறாள். ஓவ்வொரு தடவையும் அவள் கடித்ததை பறும் போது கனகனின் மனம் சிட்டாக குருவியாய் பறக்கிறது. இவன் எங்கே போய் தலைநை தான்? இப்ப எல்லாம் இவயளைப் பிபிக் கலோது. அவளிடம் கடிதம் கொடுத்து வாங்கவில்லை என்பதே அவனுக்குப் பரிய கவலையாக இருந்தது.

அவர்களில் திலகனே மதுலில் களைத்து விழுந்து வந்தான். வலகை குவியலில் அலுப்புடன் அமர்ந்து கதை அளந்தான். "ஓட்டத்த மறுகரகைக் கொடுத்து விட மபிவாகிவிட்டது" என்றான். "என்ன விசயம்" என அவன் விளக்கம் கேட்டான்.

"பண விரயம் தான்" என்றவன் "எங்கட ஓட்டம் வாய்க்கலை" என பகிபியாக வருத்தத்துடன் சொல்லித் தொடர்ந்தான். "சரேுகிற காசு எங்களிட காம்ப் செலவுகும் ஓட்டிகளின் சம்பளத்திற்கும் தான் மற்ற இயக்க போட்டியாலை அதிகமாக அலையை வண்டியிருக்கிறது. அலகை சல அதிகம். - ஓரே கரயாகச் செயல்பட்டால் ஓரளவு செலவகை கட்டுப்படுத்துதலாம் என்று ஜி. எ., இன் பழயை மபிவகை அமால் படுத்துகிறது."

தீ வுப்பகுகுதி எ.ஜி. எ. அமபைப்பு புத்திசாலித்தனமாக இன்னொரு ஏற்பாடும் செய்திருக்கிறார்கள். வலெப்பிங் பெடியன், தோழனும் கட்டி... சூந்தரத்தின் ஐடியா வளைந்த எ.ஜி. எ. அமபைப்பு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து செயற்படுத்தியது. அவனோடு சேர்ந்து செயல்பட ஏழெட்டுப் பேரை சர்வசேன் நியமித்தான். கம்பிற்சு பின்னாலுள்ள பெரிய வளவில் புதிய வற்று டீ சல்ட்ரம்கள் குவிக் கப்பட்டன. சூந்தரம் குழை சூறுசூறுப்பாக இயங்கியது. அவற்றின் வாய்ப்புகுதி களை மட்டி வலெட்ட பண்ணினார்கள். காற்று அடக்கப்பட்ட ட்ரம்களை அருகருகாக அடக்கி, அதன் மலே கம்பிச்சட்டம் வதைத்து இணைத்து ஓட்டினார்கள். அப்படியே ஒரு மடேபோல் அமதை தார்கள். மீன்று நான்கு நாட்களாக முழு மச்சாக செயல்பட்ட அவர்கள் கட்சியில் வற்றியடநை திருந்தனர்.

அதுமுதல் தரமான மிதவையாக காரணைகர் கடற்பகுதியிலுள்ள 'பெரி'க்கு இணையாக செயற்படும்பென்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு எல்லாம் இருந்தது.

'டிராக்டரில் ஏற்றப்பட்ட பழையகைக் கிளப்பிக் கொண்டு போய் கடலில் இறக்கப்பட்ட போது பெடியன்கள் கரகோசம் செய்தார்கள். தச்சுவலே திரிந்த ஒரு பெடியன் ஒருவன், இவனும் தோழன் தான்... கம்பிச்சட்டத்தின் மலே கையோடு கொண்டு வந்த பலகைகளை வதைத்து கச்சிதமாகப் பொருத்தி விட்டான். அவன் சொல்லிக் கொடுத்துப்பிற்றி பெடியனும் உதவியாக இருந்ததால் வலே இரண்டு மணித்தியாலத்திலேயே முடிந்தது.

ஆழமற்ற கடலாகையால் மிதவை பாரம் ஏற்ற கணிசமான அளவு தாழும். பாதை கண்டு இதனை ஓட்ட முடியாது. அவுட்போட் மோட்டார் பிட்டிறுது வறே கஷ்டம், வலிக் கிறது தான் ஓரே வழி" என்று ஓட்டிமார் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள்.

ஓரிரண்டு பிரச்சனைகள் இருந்த போதும் தீ வுப் பெடியன்கு சந்தோசமாகவே இருந்தது. 'எங்க கட பெடியன் கை வண்ணம்' என திலகன்கு கட்ட சந்தோசம் பற்றியிருந்தது. அதை அக்கரகைகும் இக்கரகைகும் கொண்டு போக ஏழெட்டுப் பெடியன்கள் தேவைப்பட்டார்கள். பெரும்பாலும் மார்பளவுத் தண்ணீர் இருந்ததால் அவர்கள் தண்ணீல் இறங்கி நனைவது பற்றி அக்கறைப்படவில்லை.

அந்த மிதவை படத்தை சரித்திரம் பெரியது. "சூய மீளையைப் பாவித்து தயாரிக் கப்பட்ட ஆமட் கார், ஹலெகாப்டர், கிரனடே, மோட்டார்கள், ஷலெ்கள் இந்த வரிசையில் இதுவும் ஒன்று. தமிழ் மக்கள் பெருமபைபடக் கட்டிய விடயம் தான். றால் வளர்ப்பு, காளான் வளர்ப்பு, இயற்கை வாயு உற்பத்தி இவற்றோடு கட்ட எண்ணப் படக் கட்டியவையே.

அதிலே, பெரிய மினிபஸ், கார், டிராக்டர் போன்ற வாகனங்கள் எல்லாம் இலகுவாக ஏற்றப்பட்ட இடம் மாற்றப்பட்டன. கருவாட்டுச்சிப்பங்கள் வர்த்தகநோக்கில் தீ வுப்பக்கமிருந்து கொண்டு வரப்பட்டன.

அவர்களுக்கு வண்டிய சகல உணவு வகைகளும் நீரில் சிறிதும் நனையாமல் பத்திரமாகக் கொண்டு செல்ல உதவியது. சாமான் செட்டுக்கள் கொண்டு செல்வதற்குரிய ஓரே மிதவையாக அது இருந்ததால், ஓரே நேரத்தில் எத்தனையோ தொன்களை கொண்டு சின்றதால் மக்கள் பெடியன் பரவாயில்லை என தட்டிக் கொடுத்தார்கள். தம்பிமார் திலகங்கள் தாம்" என்று சிலர் சிலாகித்தனர். தீ வு அமபைப்பு

000000 000000: 00000000 0000000000 (4)

Written by - க஢ல் புத்திரன் -

Saturday, 08 December 2018 22:35 - Last Updated Sunday, 09 December 2018 07:19

இதன் ம஢் லம் கணிசமாக உழதை தது.

[தொடரும்]

balamuraly@sympatico.ca